

faaldt bort, vilde Vedkommende dog alligevel kunne henvende sig til Amtmanden med Anke over Sogneforstanderskabet. Det kan være meget vanskeligt for Amtmanden at fyldestgjøre de Bestemmelser, der nu staae deri, og det kan vel fortjene Overveielse, om ikke et saa bestemt Paalæg som det, her er sat ind, burde indskrænkes til dem, som slet ikke have faaet Bolig, saaledes at Ordet „passende“ gik ud; thi ellers kunde den, som, uagtet han indrømmer, at han har faaet Bolig, men er misfornøiet med den, klage til Amtmanden derover, og, da det skal stsee til en vis Tid, saa seer jeg ikke, hvorfor det er absolut nødvendigt.

Tscherning: Noget af det, som har bragt mig til, uden flere Indvendinger at gaae ind paa det forandrede Forslag, er blandt andet, at man har beholdt denne Paragraph; den alene anseer jeg for at være ligesaa meget værd som hele Resten af Forslaget, naar man kun directe gik ud paa, at Amtmanden fik den Myndighed, den Tilskyndelse og den Evang til at sørge for den laveste Befolkning, at han blev istand til at kunne gjøre det. Hidtil dags er det vor svage Side, at de Mænd, som udøve Regjeringsmyndigheden omkring i Amtene, ikke have nogen gennemgribende Indflydelse ligeoverfor de myndige Mænd, som eie Landet; det er Tilfældet, jeg har ofte nok fremhævet det i denne Sal, og der er ofte nok blevet svaret os: der bliver givet dem al Tilskyndelse og al Opmuntring til at gribe alvorlig ind og til i denne Henseende at raade Bod paa Manglerne. Selv med Hensyn til denne Sag er det svaret os, men jeg har ikke mærket, at det har havt nogen væsentlig Indflydelse, og jeg har seet flere end eet Skudbræk, fordi det var saa vanskeligt, man var ikke directe berettiget dertil, man maatte gaae saa mange Omveje, der var, kort sagt, Besværligheder; man sølte nok, at det var godt, om der blev gjort Noget, og at der var billigt, at der burde gjøres Noget, men man sølte sig svag og magtesløs. Det er noget af det, som der trænger til at bødes paa; man har Magt nok, naar det gjælder at udøve den mod den Deel af Befolkningen, som hidtil dags har været den Undergivne, men man har en overordentlig ringe Magt — jeg vil ikke sige Billie — til at ud-

øve den samme Myndighed imod dem, der hidtil dags have været Herrer.

J. N. Hansen: Jeg skal endvidere der til bemærke, at, naar den høitagtede Indenrigsminister har fundet det mindre hensigtsmæssigt, at her stod „passende Bolig“ i § 8, saa maa man læge Mærke til, at der staaer, at den skal have „anvilst passende Bolig til 1ste April saaledes som foreskrevet er i § 2“; naar vi saa see § 2, saa er der foreskrevet, hvad man forstaaer ved at anvise passende Bolig, nemlig „inden 1ste April at opgive ham Beliggenheden og Beskaffenheden af den Bolig, hvori han til 1ste Mai kan flytte ind“. Der er altsaa ikke forstaaet Andet herved efter selve Forklaringen i § 2, end at Boligen ikke behøver til 1ste April at have den Beskaffenhed, at den kan kaldes „passende Bolig“, men der skal til 1ste April opgives ham Beliggenheden af den, og hvorledes Beskaffenheden af den bliver til 1ste Mai, naar han flytter ind.

Indenrigsministeren: Saltfald seer jeg ikke andet, end at det Samme vil opnaaes ved at bestemme, at han faaer Bolig, saaledes som foreskrevet er i § 2.

Ordføreren: Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsministers Bemærkning med Hensyn til denne Paragraph egentlig mere gaaer ud paa, at man ligesaa gjerne kunde lade den være borte; han mener, at det Samme ligger i Forholdenes Natur, men saa kunde man jo ogsaa sige, at man ligesaa godt kan lade den blive staaende, naar den ikke gjør nogen væsentlig Forandring i Forholdene, saaledes som de nu bestaae. Hele Udvalget har været enigt i, at det var den væsentligste og vigtigste Deel af det hele Forslag; thi, naar man fandt sig foranlediget til at gaae ind paa Forslagets Heelhed, saa forekom det os ogsaa, at man maatte gaae ind derpaa; vi søgte derfor at gjøre denne Paragraph mulig ved de Forandringer, vi foreslog, nemlig at han skulde have den skriftlige Tilstaaelse fra Sogneforstanderskabet.

J. N. Hansen: Jeg vil blot gjøre den Forespørgsel til den ærede Ordfører, om, naar der staaer „at Amtmanden paa vedkommende Communes Befolkning skal skaffe Huusly til de Huusvilde“, han saa skal skaffe Huusly til